

Komparich Mart.
Košich Mikula.
Kovach Jura, Mikola.
Kovachich Balas a) Ger-
go, Mikula, Pavun.
Kozerich Mate.
Krajach Miko, Petar.
Krajnovich Jura Marko.
Kramarich Lovre Stepan.
Krwšich Mate.
Kudelich Mikula.
Kunovich Jura Mikola.
Kunyuchich Jura.
Kyrin.
Kyrinovich Pave Stanfa.
Lalšich Pave.
Lebašich.
Lombarich Jura.
Lawrich Miho.
Lubkovich Miho.
Luchich Miko.
Lyskovsky Miho,
Malešich Mart. Stepan.

Martinkovich Balas.
Mateyovich Ivan. Mikula.
Mathešin Tomko.
Mattkovich Mikola.
Mawrich Jura.
Mawrovich Jura.
Mechyr Jura.
Medošich Mart. Tomko.
Mestarič Jura Mikula.
Mihalinovich Miho Mi-
ko.
Mietich Stanfa.
Mirkil Mart.
Munich Jura Mate.
Nejopluchich Mikula.
Nedošich Tomko.
Novak Jura.
Novakovich Mate.
Ostrogonsky Miko.
Palašich Tomko.
Pannanich Balas. Franc.
Valek.

reperimus, a quo reliqui ejates indubie con-
descenderint. Ceterum & isto qua Pater fami-
lias ex Croatia vix venerit, nisi admodum ju-
venis, vel certe jam Senquicenni natus; cum &
serius nomen illius recurrat, & in Seculum
XVII. longius vitam protraxerit, quamquam
Kolinovichios hic plerosque decrepitam aetatem
attigisse ex Gabriele, ejusque patre observa-
vimus.

a) Blasius Kovachich vitam ad extremos sene-
ctutis annos adhuc Seculo XVII. protraxit in-
ter primos Senquicentiales pene longissima, at-
que numerosos vidit nepotes, qualescunque mu-
tati soli patrii solatium.

Farnovich Jura.
 Patkovich Balas, Mate.
 Pavlisa Mate
 Pan *et* Jura, Luka, Mi-
 kola Tomko.
 Peterhanich, Petrohanich
 vel Petranich Andr.
 Mate Mikola, Petar.
 Petrasich Jura.
 Petrichovich Miho.
 Philippovich Ivan Mihal,
 Mikula.
 Pilichar seu Pilicharich,
 Marko, Miko, Stan-
 sa, Tomko.
 Polyak Matus.
 Popkovich Balas, Ivan,
 Stanko.
 Quirin Stanfa.
 Radanyi Tomko,
 Radovich Tomka.
 Radich Mikula.
 Radivojehich Mate.
 Rebusich Nikola.
 Repich Jura.
 Rusich Ivan, Mate.
 Saffrankovich Mart.
 Sestak Marko, Mart.
 Siskovich Jura.
 Simichevich Andr, Jura,
 Sinkovich Jura, Petar,
 Stepan.
 Sisch Mikula.
 Spanich Luko, Vak.
 Stepkovich Sim.
 Szabo Nic, Pavé, Petar.

Szlovineca Balas, Ivan,
 Jura.
 Szobotich Jura, Mate.
 Szolyansky Mich.
 Sztergatich Pave.
 Szvachich Bart.
 Szvetelich Mikula.
 Tomisich Gregur.
 Trajsich Mart.
 Truchich Fabian.
 Tukfich Luka.
 Turhanich Franc, Ivan,
 Jura.
 Turkovich Ivan, Jura,
 Miho, Pave.
 Valentovich Mihal.
 Valisich Stepan.
 Vestelitch Lovre, Luka,
 Mihal, Stanfa.
 Ugrinovich, Ugrovich,
 Mikula.
 Vidovich Vyd.
 Vitasich Mart, Markus.
 Vlasich Petar.
 Wlyas Miko.
 Vojnovich Ivan.
 Vranich Mikula.
 Vakovich Andr, Gergo,
 Ivan, Jura, Mihal.
 Zagitich Luka.
 Zajechich Pave, Ivan.
 Zavistich Mikula.
 Zladovich Mate.
 Zoincs Bartos.
 Zorovich Stepan.
 Zovialch Jura.

Neque tamen existimamus has omnes familias
 uno, eodemque tempore ex Croatia Senquicentibus
 delatas, vel hanc solum locum hic in partibus ea

aetate per Croatas advenas colli caepisse, nam & vicinis confederant, & aliis mixti fuerant, Ita *Herzath-Gurab*, vel *Lisgrab* praesens Croatiae sub idem tempus, vel paulo posterioribus annis impopulatum, hodieque linguam & mores patrios retinet; *Nabec* paulo ulterius supra Tyrnaviam remotam dialectum quidem, nimis tamen jam corruptam retinet Croatiae, licet medios inter Slavos, *Sérjenses* in eos penitus jam transferant, ne vestigium quidem originalis Croatiae in vulgari sermone retentis, nisi familiarum adhuc prisca plerique gererent nomina, ex quibus, si quid conjecturae capere liceat, satis verosimiliter conficitur Senquicentenses, *Horvat-Bisgrabenses* & *Sérjenses* non solum origine, sed etiam sanguine affines esse; quin & in vicinis pagis, praesertim *Czeilla*, *Grizan* &c. Croatas sparsos fuisse multa superant adhuc vestigia, quos deinde suis propius accessisse, ac successive *Sijetam*, seu *Kis-Senquic* jam per eos, qui ex *Csanok* eo transferant, positum uberius excoluisse pro explorato habemus. Communitas utriusque Senquicentium, majorque populi, soli felicitate ac industria florantis numerus praecipua causa fuit, quod patriam linguam magis, quam vicini loci, puram Senquicentenses retinuerint, praesertim cum ejus perquam tenaces in hoc usque, quod vivimus Saeculum sacros etiam *Carlones*, qui lingua patria religionem docebant, obtinuerint, nec nisi serius Slavos, initio vi obrutos, cum Croatiae non semper in promptu essent, passi sunt, sed hanc etiam epocham rerum suarum in deterius labentium plebecula recenset, quod & *Kolinovics* non discebat, licet ne utiquam hanc esse causam existimeret, quod Senquicentenses, qui antea turbidis etiam temporibus floruerunt, peccatioribus istis ad inopiam egestatemque jam delibantur. Damus hic & *Parochorum Senquicentensium*, nomina, quamvis interrupta serie, cum reliqui nondum innotuerint.

CROATIAE.

- Anno 1604. Matthias Sofich.
 - - 1611. Joannes Jemich, seu Jemicus.
 - - 1630. Marcus Victoris.
 - - 1640. Matthias Herzich.
 - - 1655. Nicolaus Paukovich.
 - - 1682. Michael Kuchevich.
 - - 1684. Michael Pucharich.
 - - 1686. Andreas Mestrich.
 - - 1689. Petrus Primofich.
 - - 1709. Matthias Kralinovich.
 - - 1711. Martinus Simonich.

SLAVI.

- Anno 1711. Andreas Szent-Györgyi.
 - - 1736. Martinus Maczkovich.
 - - 1749. Matthias Szlamcsik.
 - - 1751. Joannes Szent-Györgyi a).
 - - 1760. Adamus Klafs.
 - - 1761. Antonius Rock b).

a) Andreæ superius notati ex fratre nepos Anno 1760. Casistam translatus Vir vetate ac virtutibus præstans hoc, quo ista scribimus Anno adhuc indefessus in viam Domini zelose operatur.

b) Ille dilexit nimis decorem domus Dei & locum habitationis ejus, ideo Ecclesiam suam satis amplam, 1000. personarum capacem & solidis materialibus pulcre ac firmiter aedificatam contra sacrilegorum furum machinationes & incendii pericula solida porta, ferro copioso, magna fera; in ianctis ferreis crucibus bene munitam; nova Ara majori, insignibus pontificalibus, bene insuetis illustrata, ex integro eleganter marmoreis; Leone D. Anno artificioso picta, intra duas prægrandes columnas lapideas collocata or-

Anno 1785. Josephus Zborovský. Antea in 12. Annam in Horvath - Cursu animarum salutis zelose intentus.

Quemadmodum decurrente hoc seculo Parochi e Slavia Senquiescio obtigerunt, ita sensim etiam Incolae Slavi facti sunt, qui tamen paucos Intra annos in Croatias abeunt, & proles eorum loci dialecto utuntur vel ideo corruptiore. Fertilitas soli, & vires ad excolendum adunt, salubritas loci, & Incolarum facilitas effecerint, ut complures extranei etiam ex vicinis urbibus, quin militares quoque personae emeritas, sua hic domicilia figant, frugaliter, quod sorte obtigit, ruri consumpturas, quas vix tertio evoluto Anno Incolarum linguam conari audias, quorum per id & animos lucentur, & fa-

navit. Cathedram item ex ligno quercino confectam In ea curavit, ornatam in corona tribus statuis Fide, Spe, & Charitate, iconibus In dorso S. Annae, in Lambone S. Antonii sculptis; ex lateribus statuis SS. Petri & Pauli Apostolorum bene Instructis. Organum praeterea grande XVI. Mutationum crexit, ac suppellectile necessaria, eaque almiseleganti Ecclesiam providit sumptibus Ecclesiae; propriis autem impensis ante fores Ecclesiae porticum sedilibus ex utraque parte pro commoditate mendicorum superaedificavit. In fine pagi superiote in loco exiguae stationis muratas honori ascensionis Domini dicatae, Capellam honoris S. Vendelini dicatam longam 3. latam a orgias Imbricibus rectam, campanula provisa collocavit, quae benedicta est, ut pro commoditate sua Parochus ibidem celebrare possit. Probabilis (jam Inter superius relata) vi B. Ordinationis Regiae praecelenda venit.

ellem operum; & vel hinc liquido conjici potest, quam vana de interitu linnae gentis integras sollicitudo sit, dum una dialectus artis unius pagi limitibus circumscripta trium seculorum aetatem fatigat, forte superata.

C A P U T IV.

D E

NOTITIA SENQUICZII POLITICA.

HANC Bellus loco saepius citato sequentibus complexus est:

11 EA domiillis instructum, more Slavorum,
 12 humilibus, rei tamen domesticae oportunis. Tem-
 13 plum D. Annae dedicatum, angustius loco obli-
 14 git, quam pro vici copia; sed compluribus ta-
 15 men arte exornatum. Natio ipsa, vitae Religio-
 16 nis extra modum tenax, nulli alii, in vico, se-
 17 dem hactenus dedit. Sed nec quempiam sui cas-
 18 tus, transire ad alienos, neque misceri matrimo-
 19 nali permiserunt hucusque. Administris certe sa-
 20 cerorum, *Croasis* tantum utebantur, rati, nisi ex
 21 gente sua sacerdotes prebarent, fore, ut tota in-
 22 tercidat Colonia. Nunc primum, a *Sievo Pich-*
 23 *so*, erudiantur. Atque idem praecipuus rerum
 24 apud eodem arbiter esse consuevit; reliqua, *Ju-*
 25 *dices* curant, quorum duo hodie, cum totidem
 26 vicariis, summae rei praesunt; cum alioqui An-
 27 guli *Judices*, antiquitus creati, atque idem offi-
 28 cium annuum obtinere consuevit. Us, duodacim
 29 *Jurati*, adfunt, *Aedilui* duo; totidem compl
 30 *custodes*; *sylvarum* unus, unus & *vinearum* *In-*
 31 *spettor*, cum tribus *excubitibus*. Est & juven-
 32 tuti, sive *Praefectus*, quem *Satarctus*, hoc
 33 est, *Seniores* honore causa nominant. Hic,

allas serotina pruina vel grandine aestiva spe fructuum privati, cum primis vero frequentibus incendiis, quorum sena vel septena facile in vita sua vel hoc Seculo commemorat Kolinovics, nunquam tamen majorem Senquicentil partem exustam fuisse tradit. Haud mirum itaque, si Senquicentenses innata licet industria sua ex inopia pagana jam fere ubique communi se se erigere nequeant; & tamen praeter decimam vini, frumentique Capitulo Pofonienfi obtingentem, Parocho suo, Ludi Rectori cum alio titulo, tum imprimis pulsandarum adversus tempestatem campanarum non tamen ex obligatione, quam uti videtur, sequantimi benevolentia dependebant, lidem & fabrum, & Custodes pecorum, vinearum, agrorumque, quin & nocturnum securitatis Incolarum fere frumento exsolvunt. Messis insuper, ac imprimis vindemiarum tempore mendicantium Monachorum ingens non sine simulatione confusus varietasque fuerat, ut subinde septem diversi numerarentur, ac se vicini quidem Eremitae vinum pro seipso colligere vererentur, qui, cum plebs religioni duceret elemosynam denegare, non mediocrem partem e fructibus terrae decerpabant.

Senquicentenses haec caemeterium circa ipsam Ecclesiam intra muros, quibus circum esse superius diximus adeoque in ipso pago habebant, in quo & Kls-Senquicentenses sepeliri solebant, vi tamen interventae novae ordinationis Anno 1779. die 6. Junii ad Capellam S. Vendelini in superiore pago sine penae cremum, novam exelsum ac benedictum fuerat, sed cum ob nimiam ab altero pago sine distantiam, pluvioso praesertim ac intoso tempore difficilis ad illud accessus fuerit, ac etiam adinventum sit, propter latentia saxa serobes ad debitam profunditatem fodi non posse, neglectum iterum & a tergo veteris caemeterii extra muros Anno 1784. die 24. Nov. novum designatum est.

Eremitus ad Capellam S. Vendelini hoc primum Seculo privatim indulta per duas mulierculas colebatur, quarum postrema Maria Crescentia Kessia ex

Silesia oriunda Virgo, postquam hanc eremum ab initio annis incoluisset, hoc anno 1789. pie, uti vixit, extrema jam senectute fatis functa est.

Habent Senquiczienses, quo fortassis prae multis aliis etiam antiquioribus locis gloriari possunt. Vinea Senquicziensia etiam apud exteros, Industria colonorum domesticis scriptoribus celebrantur. Sed & Viri hoc loco orti sunt, quorum alii muneribus publicis in utraque republica gestis, alii scriptis editis, loco natali, & sibi aliquam celebritatem conciliarunt. Laurentius Ferencsi jam initio Seculi XVII. Ferdinando II. a secretis fuerat; quam praecclare Matthias Kovachich de Rege & Patria meritus fuerit, patet ex Diplomate Ferdinandi III. quo avita illius arma auget, nobilitatemque confirmat Anno 1647. die 3. Junii. „ Tibi, inquit, fideli nostro Egre-
 „ gio Matthiae Senkviczzy de Eadem, Camerae no-
 „ strae Hungaricae concipisae salutem, & Gratias,
 „ Clementisaeque nostrae Caesaresae, ac Regiae con-
 „ tinuum erga te incrementum. — Quando itaque
 „ benigne consideramus tuam Matthiae Senkviczzy spe-
 „ ratam vitae, morumque integritatem, insignes-
 „ qua animi & ingenii tui dotes, praecipue vero
 „ praestantis, & utilia erga Majestatem nostram,
 „ sacraeque Regni nostri Hungariae Coronam di-
 „ versis vicibus, & occasionibus fideliter praestita
 „ servitia, potissimum autem servente factionissima
 „ rebellione Rakociana, saevientibusque eorum in
 „ hoc Regno nostro Hung. intestinis tuncultibus,
 „ dum ad latus Abligati nostri ad Principem Tran-
 „ sylvanicae Rakocium cum plenipotencia, pacis
 „ componendae causa per Majestatem nostram ex-
 „ pediri versararis, diversisque vicibus per eundem-
 „ met Abligatum nostrum ad nos, & vicissim a
 „ nobis ad illum in secretioribus negotiis, non si-
 „ se manifesto plerumque vitae tuae periculo dies,
 „ & noctes per medios hostium cuneos & exercitus
 „ expeditus es, quas tibi commissa fuerant, non
 „ minus cum insigni dexteritate, quam cum omni
 „ laudabili sinceritate, fide, & Zelo ad benignam

20 adolescentum, ne exorbitent, studium, hinc &
 21 in mores, cura. Adesse eis, dum conveniunt,
 22 & suffragari cogitur, quoties inter se ipsi, de
 23 quapiam re constituunt. Moris enim apud eos
 24 est, permittere juventuti concilia, regemque suo
 25 sus gratia, in biduum delectare, ex suorum
 26 contubernio. Et Iudo, *Martyrum* Innocentium
 27 dies, destinatus est; Praefectus autem, mutatur
 28 in *Paschate*; reliquis vici maneribus ad *Calendas*
 29 *Januarias* instaurari soliti. Sigillo, tres exprimi-
 30 munt cruce, *Servatoris* unam, eamque paullo
 31 eminentiorem, in medio, duas humilliores, utrin-
 32 que cum latronibus, unam cum *hura* a sinistris,
 33 a dextris alteram, cum sole irradiante, adstan-
 34 tibus infra, *Maria* *Mater* *Domini*, *Maria* *Ma-*
 35 *gdalena*, *Maria* *Cleopae*, *Maria* *Jacobi*, & *S.*
 36 *Joanne* *Evangelista*; quo circumdantur litteris:
 37 **OPPIDI SENQUICE.** Magnam gens ipsa,
 38 industriae laudem habet. Neque paucos produ-
 39 xit Viros in publicum utiles. Viget adhuc *Fe-*
 40 *renczorum*, & *Senkviczorum*, memoria; quorum
 41 ex illis, *Franciscus*, **FERDINANDO** II. a
 42 secretis; ex his *Matthias* *Strigoniensis* *Canonicus*,
 43 *Orodianus* *Praepositus*, & *Judicum* ad *Tabulam* *Re-*
 44 *giam* *alsessor*. Hinc etiam *Matthias* alter, ser-
 45 vicio *Regis* *Pragonensis* a consiliis, & complures
 46 alii, prodierunt. Nunc, tametsi multi egeni sint,
 47 neque domi angusta, tamen, ducuntur adhuc
 48 ingenita sibi ambitione. Id, virtutis non minus,
 49 quam vitii in eis indicium.

Utrumque *Senkvica* ab exordio sui cum terreno
 pertinebat ad arcem *Bozia*, cum autem *Domina*
Bozia, & *S. Georgii* semper ab antiquis jam tem-
 poribus conjuncta sub hisdem possessoribus fuerit,
Senkviczium quoque hisdem parebat *Domina*, re ve-
 ra directo jure, ac *Domino* *Fisco* *Regio*, sed pi-
 gnoratitio, aut arendatitio semper privatis, haec
 saepe mutatis, ut *Fuggeris*, *Seredis*, *Salmis*, *Il-*
lechsis, *Odroeschis*, *Dietrichsteinis* subinde duo-
 bus eodem tempore, ut *Anno* 1584. *Dietrichsteinis*

53
& Illesházo, cujus utriusque ex parte diversos duos Judices habebat, unde fortassis consuetudo remanserit, ut deinceps etiam gemini eligerentur uti Belius commemorat, quae exoleverat, sed nuper iterum ita revocata est, ut alter *Regius* esset, alter *Dominialis*. Postquam tandem hoc, quod vivimus Seculo Dominia haec, & cum illis utrumque Senquics in haereditum illustri familiae Pabfy jure perpetuo translatum est.

Incolae Senquicsienses alii liberi sunt, qui nimirum fundos a familia proprietaria Inscriptionis titulo redemerunt, alii Coloni, alii denique Inquilini, posteriorum utriusque alienas etiam, praesertim extraneorum assument colendas vineas, quo fore uno modo, praeter pretium vini, frumenti quoque, quo ipsi carere possunt, venditi, paratam Senquicsienses lucrantur pecuniam. Anno 1731. animae Confectionis capaces in Nagy-Senquics 386. in Kis-Senquics 113. numerabantur, hoc Anno 1789. in Nagy-Senquics domus 113. animae 664. in Kis-Senquics domus 43. animae 350. simul itaque domus 166. animae 914. numerantur omnes Catholicas religionis, quibus omnibus unicus rem divinam administrat Parochus.

Ecclesia parochialis ex vineis potissimum suos habet proventus, quarum tredecim jure testamenti per fideles Incolas sibi pie transcriptas possidet. Narrat Gabriel Kolinovics in vita sua Anno 1731. 18. Maji se cum Plebano in Parochia computum habuisse, atque comperisse ab anno 1715. usque 1730. inclusive, proventus Ecclesiae ad 10973. fl. 19. 1/2 d. erogationem vero intra idem tempus ad 10963. fl. ascendisse, unde proavis est colligere hanc Ecclesiam fidelium pietate, quantum satis est, proventus dotatam esse: sed & Parochorum non mediocri fuerat conditio, praesertim, qui propriae etiam oeconomiae aliquam curam impenderunt; habent sibi proprias & vineas, & agros.

Senquicsienses multiplicibus saepe calamitatibus afflicti fuerunt, subinde communi sani sterilitate,

37 nostram satisfactionem executus esses; sed postmo-
 38 dum etiam composita per Dei Gratiam cum prae-
 39 memorato Principe Rakoczio pace, postquam
 40 pro effectuatione pacatorum certam commissionem
 41 ad superiores Regni partes instituissemus, eidem com-
 42 missioni adscitus, in occurrentibus negotiis & ex-
 43 peditionibus fidelem, industrium, ac diligentem
 44 agere Secretarium promerereris. Ob quae, &
 45 alia tua merita praecipuorum fidelium nostrorum
 46 testimonio demisso commendata clementer judica-
 47 vimus, quae Caesarea, atque Regiae Munificen-
 48 tiae nostrae Gratia decorandum susciperemus. Mo-
 49 tu itaque proprio, animo deliberato, ac de Cae-
 50 sareae, Regiaeque Potestatis nostrae plenitudine
 51 & gratia speciali, te Matthiam Senkvicsy, ac
 52 per te fratres tuos carnales & uterinos Joannem
 53 videlicet cum filio Martino, & Fabianum, Fran-
 54 ciscum, nepotemque vestrum Nicolaum haecenus
 55 KOVACHICH cognominatos, sed in posterum
 56 cognomine tuo, alias per te, a natali solo vero,
 57 & Possessione Arcis nostrae Bazinensis Nagy-
 58 Senkvics vocata assumto SENKVICZY cognomi-
 59 nandos, haeredesque & posteritates vestras
 60 utriusque sexus universas DEUO ad nomen,
 61 numerum, ordinem, gradum, & dignitatem vero-
 62 rum nostrorum, & Regni nostri Hungariae, Par-
 63 tiumque & Provincialium, adeoque Regnorum
 64 ejusdem Sacrae Coronae subiectarum Nobilium
 65 adscribimus, asserimus & assumimus - - - dici,
 66 numerari, haberique & reputari volumus & man-
 67 damus statuentes, & praesenti Privilegio no-
 68 stro Caesareo, Regioque expresso decernentes,
 69 quod tu Matthias Senkvicsy, cuique supra nomi-
 70 nati - - - veri, & indubitati nobiles a quatuor
 71 avis paternis & matris geniti & procreati - - -
 72 Ut autem ista nostra Gratia, tuaque & tuorum
 73 supra nominatorum - - - nobilitas omnibus pe-
 74 lam fiat, antiquae tuae arma, sine nobilitatis insi-
 75 gnis, quibus haecenus uti esis sequenti modo va-
 76 riata, augmentata, completata - - - in signum so-

lidae nobilitatis vestrae, una cum symbolo: VIR-
TUS IN ADVERSIS PROBATUR de no-
VO dandas, donandas & concedendas; augmen-
tandasque & locupletandas duximus - - - pro-
sentium per vigorem - - -

Diu adhuc deinceps Matthias, factus subinde
ejusdem Camerae Consiliarius Regi & Patriae servi-
vit, initio Anni 1675. satis functus. Alter Mat-
thias Canonicus Strigon. cujus titulum superius me-
mimus Bellius, geminas domus altarificas eleganter
extruxerat Tyrnaviae, quarum uni hanc Epigra-
phen in fronte inscriptam aliquando legisse memi-
nimus.

*Strigonis Matthias has Senquiccius aedes
Fratribus erexit, postulat inde preces.*

Franciscus Senkvicz Anno 1668. in officio Ca-
merali mortuus, Thomas filius Matthiae usque ad
initium praesentis seculi fuit S. C. R. Maj. Tricesi-
mae Galgocziensis, & Bavorum Fiscalium Episcopatus
Nitricensis Commissarius, & Administrator. Michael
denique nuper adhuc aetate nostra Tyrnaviensis
Tricesimator. Univerſim, qui extra solum natale
publicis aut Regiis serviitiis addicti erant, novum
hoc Senkvicz nomen elegerunt, et qui domi reman-
serant, pago in proprietatem privatam a Camera
translato, & novo nomine, & vacuo Praedicate
prudentes abstinerunt, atque pristinum Koverchieſ
retinuerunt, tunc ita se & avita jura, & loci Dy-
nastarum benevolentiam pauperioribus nobilibus sem-
per necessariam conservare possunt.

Nunquam inter Senkvicenses deerant, qui di-
sciplinam scholasticam probe imbuti partim in statu se-
culari diversa privata & publica officia gererant,
partim vitam clericalem aut monasticam amplexi,
sive inter ingenii, dexteritatisque laudem consecu-
ti sunt, quorum adhuc hodie complures nume-
rantur. Sed ea peculiaris hujus loci praerogativa

est, quam Illi & Bellus, & Korabinskus suo merito ex parte tribuunt, quod complures Viros editis in lucem eruditis operibus celebres suis in Falsis numeret. Dabimus eorum praeceptor, neque enim ulro minutura persequemur, ne, dum locum natalem justis encomiis ornare audemus, lettorum benevolentia abuti velle videamur.

I.) *Joannis Jemicii* sive *Jemicus* paulo post initium Seculi XVII. Parochus *Senquicziensis*, cujus superius meminimus strenuus aetate sua Theologus *Poloniensis* edidit sequentia opuscula a).

Joannis Jemicii, Parochi Senquicziensis Praeceptorum Apologiae Solacensis conciliabuli, & Hyperaspistes legitime Apologiae Cardinalis Francisci Forzsch Archiepiscopi Strigoniensis 1610.

Quod opusculo hoc sit magnam sensationem excitaverit, patet ex eo, quod mox adveniarium nactus sit, qui refutationem edidit sub titulo.

Petri Perchii Ministri Ecclesiae Treitwaldensis, Martini Perchii Papistici adversus Apologiam Solacensis Synodi editi Id est: Refutatio errorum, Calumniarum & mendaciarum, quibus Protestantibus scriptor quidam Pontificus sub Joannis Jemicii nomine allatravit. Cassoviae 1611.

a) Disputent quantumvis Bibliographi patrii de vero Autore horum opusculorum, dubium inde solum originem trahere videtur, quod P. Perchius eum appellat scriptorem quendam Pontificum sub Joannis Jemicii nomine. Sed cur se tam diserte Parochum *Senquicziensem* nominasset in fronte libelli in vicinia editi, nisi re ipsa fuisset, nam altero ibi existente, ut insolitum ita putidum id quidem futurum erat. Demum tamen sibi Jemicii esse nomen, ac quod *Senquicziensem* Parochum se praeferat, id quidem argumento est, locum jam tum haud obscurum fuisse.

sed non eodem anno Jemcius eidem respon-
dit, edito alio opusculo:

Logi elogi; quibus Bepes Calomorphellae
Pencilum Papporum Solensis Conciliabuli, & Hy-
peraspiten legitimas Apologiae vellicant; veritatis
salis obruti. Joannes Jemcius P. S. scribet.
Posonii 1612. 4. quae opuscula Tyrnaviae sub
inde reimpressa sunt.

2.) Autor, quodam veteris Daciae (vel alie Dae-
ciae.) P. I. Salzer partem operis sui hic scrip-
sit; cum ante aliquot annos Istriae confederat.
Vid. I. M. Korabofsky G. H. und Proben
Litteron von Ungarn v. Schentwig

3.) Longe majoribus velis, licet forte minus,
quam promeritus fuisset, adspirantibus ventis,
provocatus est in litteraturam illustris Vir Gabriel
Kalinovics ab natali loco suo Szegniczkyis di-
stans, popularis & amicus noster, cujus aunc
viam, facta, scriptaque ac memoriam calamo,
grati animi affectu ducendo dabimus, persolu-
turi plis manibus partem aliquam beneficii,
quo de communem patriam honore, & not-
dam viveret; amore litterarum affectu, quae
elementa sicut pedes illius eruditus sum juxta
veritatem patris legis

SECTIO II

DE

VITA, FACTIS ET SCRIPTIS GABRIELIS KOLINOVICS SEN- QUICZIENSIS.

QUONIAM & hodie usaverit, ut complures eorum, qui personam aliquam in hoc seculi theatro pro modulo suo gessissent, ipsi vitas suas seriem litteris consignarent, fecerunt id alii, ut fugienti memoriam subvenirent, atque posterora prioribus scite notarent, ne diverso tenore domesticae res decurrerent, parum solliciti, quid inde illi fructus deciperent, sed alii velut posteritati gestarum suorum rationes redditari, nullis domesticis ea tantum perpetuo nexa vulgerent, quas ad vitam socialem aliquatenus refererentur; non id semper inclaroscendi studio, quo enim providere potest, in quam partem relata, per alios accipiende sint, praesertim quam nulli aetati sui defuerint obtrectatores, sed ut vicissitudines vitae humanae, singularium personarum varia sorte clarus ob oculos poneretur; quod si plures observassent, non erat opus tot Romanorum Fabellarum ultra veri speciem conditarum, quibus vita humana forma magis adhuc similis edingeretur, & ab imitatoribus non ad normam rationis, sed eorum exemplar exigeretur.

Gabriell Kolinovic, forte Natalium, praeter vitam nobilitatem, cum tenui admodum, vix primae educationi successura hereditate nihil prorsus obtigit, sed a natura paulo benigniore praecipue animi

corpulentus doctus infreque, a fortuna, cuius se
 vel nihil unquam debuit, semper licet erga se no-
 veris, improbe labore, quod necessum erat, au-
 toris, neque cupiditatem sanarum limites circum-
 scripsit. Cum vero illi nec sorte, neque fortuna
 aliqua, in hac rerum scena gerenda, persona obti-
 gisse videretur, ipse solus naturae munere fretus
 campum sibi designavit, in quo hanc vitam non
 plane laetioris decurreret. Huius, ut sibi probe
 semper conscius esset, atque, ut rei quoque do-
 mesticas, oppido angustus quidem, rationes sibi
 semper constarent, praecipua vestigia litteris con-
 signavit gemino conatu, alterum *Vitae suae Chro-
 nicae*, alteram *vita & Geisae* inscripsit, de quibus
 in recensione Operum illius paulo uberius agemus;
 neutram quidem eo sine posteriori reliquit, ut ali-
 quando typis vulgarentur, sed nec ita feci fontes
 sunt, ut non saltem rivuli sit limpidi ex his in pro-
 peculum sacri possint. Illos nos quoque, quantum
 hoc loco expediat iure quodam amicitiae delibebimus
 et cum ab anno, ut minimum 1734 iam Armatoris
 rationis, memorisque computos usque 1770 Ger-
 briellei amorem Viri meritissimo, partem etiam
 latine amicitiae nova adfricti, convixerimus, de
 nostro etiam, quod probe scimus, neque ipse gra-
 via ac modestus de se praedicare volebat, cum re-
 rucitate, quam cineribus eius dithamus, penae ad-
 jiciamus, atque ita sine integre praecipua vitae illius
 capita compendio absolvemus.

CAPUT I.

DE

VITA GABRIELIS KOLINOVICAE.

GEROS Gabrielle comitum cum Scaquialand-
 bus popularibus originem ex Croatia dicit, ubi ad-

huc statorem illius posteris, sibi jura latibant, pene igo-
 noti, partim sub Hungarica dominata, partim sub jure
 Turcico superant *Paulus, Gregorius, Caspar, & Mar-
 tius Kollinovicz*, subinde *Kollinovicz*, aut *Gallinovicz*
 coevle, veteris expressi, natus, ut videtur, ex Croa-
 tia Senquilecium migrantis patris illi seculo XVII,
 usque ad finem ac ultra ibi convivorans; ex illis
Joannes Georgius Matthias & Nicolaus orti sunt.
James & Georgius Anno 1624 die 17. Dec. a
Ferdinando II. Imp. & Rega Nobilitate preroga-
 tiva iterum obtinuerunt. *Joanni Filio* Jidem *Joan-
 nes & hunc* *Imratus* fuit, ista accepta in Conju-
 gium *Helena* filia *Joannis* *Metkovicz* per suam strom-
 neum in possessore *Carlo* *Nic. Bonice* in sexu vi-
 rili deficientis, constituti, ac similiter masculo, An-
 rede defuncti semet stabilivit. Ex *Laurentio* natus
 anno 1639. 18. Aprilis *Georgius* primum Matrimo-
 nium inerat cum *Barbara* *Kromhuber*, sed ea 1657
 17. Mart. mortua, hic ex *Barbara* filia *Martini*
Rufes & Barbarae, conjugis ejus Anno 1663 a.
 Jan. nata & Anno 1688 a. Jan. in conjugem ac-
 cepta, suscepit *Helman*, Anno 1689. 16. Apr. *Bar-
 baram* 1691. 24. Maji, *Martium* An. 1693. 11. Nov.
 sed An. 1695. die 6. Jan. mortuum, quo ipso Anno
 die 11. Nov. nata est *Margareta*.

Quintus denique ac postremus prolium *Georgio*
 nascitur *Gabriel Kollinovicz* Anno 1698 die 24. Martii
 post Dominicam *Palmarum* hora 2. Mat. eodemque
 sua natiuitatis die mediantibus sacri baptismatis undie
Eccliesie *Christiana* incorporatur per *Petr. Paul. Primo-
 scs. Plebanum* loci sponsoribus *Nic. Domian*, & *Helena*
Biskupis. Cur autem ceteris Senquilecionibus in-
 uisatum *Gabrielis* nomen accepit, ita evenisse di-
 citur: *Laurentius Kollinovicz* *Avus*, vir edogenario
 major caligantibus ab oculum oculis jam ante, cum
 cum jam *Gabriel* in utero *Matris* gestaret ad su-
 bstantione *Angelicas* pulchra stolis genibus a) ple-

a) Laudabile in simplicitate Senquilecionum con-
 stitudo est, natusque & respectus pueri

quibus dicitur fuisse videlicet Angelus Domini Gabriel
 vocatus &c. unde parentes in memoriam veris illi-
 bus pietatis promovere, & inter masculam salutem
 esse profem, non aliud, quam Gabrielis nomen illi
 dandum. Factum est autem, ut eo 17 Jan. mortuo
 ipso die 23 Martii Gabrielis Archangeli festo in hi-
 cum prodierit mater, absente patre, atque tunc
 hoc illi seipso imponeretur; unde omnia Rollinovi-
 vici cognomina non nisi Gabr & popularibus no-
 minabatur.

Linguae vero destituebatur ultra triennium, quam,
 cum vinculum quoddam impedire crederetur, pa-
 tris Medici manu hic, certe resuscitandum fuit, sed
 & postea blattis linguae vitium improbe remedium
 corrigere ipse debet, & in fructu quoque ac-
 ditatis aliquis in eloquio illi schaeftit, cum ad pro-
 ferendas extra vitium articulas voces momentum
 aliquos temporis singula interjicerit, ne, ubi lan-
 guis istud esse debebat, ne sermonem penitus abi-
 ruptis videretur, vocibus Oculi interferuit, quae
 etiam in exercitiis sermonis adhibere saepe solebat;
 res istas apud populares in proverbium abijt,
 cum alicui linguae tarditatem objiterent.

Anno 1769 vixit forte peccator gravissima febris
 incommode cum periculis non minus, quam ex-
 pectate lactat. Mox Kuruzonum sub motibus Ra-
 kossicis Gomo petras cum imbecillioribus illis
 Senquialentibus profugus jam Modras, jam inter
 vicinas hinc montes latitat, quo calumnias Anno
 sequens ad praesentem increvit, dum aedibus po-
 ternis ejectus, ereptusque per seductos omni sub-
 stantia cum parvulis exterioris incertis sedibus ja-

stis gaudis perolvere, ac insuper, dum ad
 laborum raris proficiscuntur, ludam vacare; col-
 ligunt atque hinc nonnulli eos haud quaquam
 meritis pollicibus excubos, Illuminatque esse
 sed fallax, & ab hac parte Augustissimum non
 sustulit.

Abster. Injuriarum ejusmodi, per alios licet, haud immemor, cum per totam nulli alius vicium usque posset, aliam quaesivit vindictam, dum Caesarensis Polesium ac in Insulam Chlontie proficiscentibus Rakaczanorum Insidias probe antea observatas instantia detegit, id iuratus, ut hostibus paulatim retrahere locum quidem natalium, non tamen domum paternam per tumultuantes habitacioni ineptam redditam, popere posset. Hic apud Mathiam Zagajacs alias Caignites dictum, cognatum suum, loci cenopolam meritis maxime suo dapere Vini, cremati, Carevisseque usum edoctus est, non ab infantis melancholicas complexionis obnoxius, omnem inebriantium liquorum potum abhorruit, ac haecenus abstemius vixerat.

Remittente aliquantum his in partibus belli civile ferore Gabriel a petro Anno 1707 prima literarum edocetur elementa, quibus cognitis, ad Scholam trivialem loci missus, ejus moderatori Georgio Koblesch ubertus encolendus traditur, una vero a Joanne Ledice arce ministerio imbutus, quod deinceps quotidie tam constanti ad eam neque summatem obibat Gabriel, ut nullam occasionem vel sponte, vel incuria negligeret. Ab eo tempore, quo studiis ac muneribus factis relicto domi stabilem cepit mansionem, quotquot Benquiesci Scholas triviales edivinas, omnes Sacerdoti rem divinam facienti ad artem ministrandi methodum ab illo edocti sumus, a quibus tamen suam etiam se nunquam excludi passus est, etiam paulo factus Sacerdos jam ad artem conquirens advenisset, sed ac in locis vicinis, dum occurreret, id munus sibi vendicabat.

Anno sequenti 1708 crescente Mense Januario Mediam federum causa missus apud Benedictione loci clare literaturae discit principia Magistro Adalberto Rovnai ejusdem ordinis presbytero. Hic apud loniam civem hospitatus, diutius vental jejuni carnes manducare cogitur, id vero simul ducunt toto vitae suae tempore, vel invito Kolinoviano accidit, qui religiosus legum omnium ab infantis observator,

ne per levitatem quidem juvenitatem ab eorum rigore
 unquam distulit, longe ab indolis matutinae juveni-
 tudis diversis.

Anno 1709 a memoria hominum asperissima serotina
 hic hiems. Gabriel unica testis tunicella transfertur
 ad Civitatem S. Georgii apud Claros Regularis de
 Scholis suis continuaturus Audia, absoluteque prima
 Classe, quam majorem partem illa aetas appellabant
 Magistro Philippo, post serias autumnaliteram, P. p-
 cipis; sive primam Grammaticae classis inchoat Ma-
 gistro Bernardo ejusdem instituti, clerico, quam Anno
 sequenti 1710 ad Pascha solum continens, ne vero,
 quod metuebatur argente sine minorem in Scolis fa-
 cere progressum, ne ob id nigre noceretur colendo
 inde Polesium translatus in Residencia Jesuitarum ad
 templum Collegium eodem persequitur Audia Ma-
 gistro Georgio Pacho S. L. non invalescente peste
 contagione die 21. Julii festo Divae Mariae Magni-
 lence Scholis praemittere ante serias autumnales
 distulit, rursus S. Georgiam repetit, neque tamen
 a Magistro Bernardo ad Scholas recipitur, eundem
 Alimento solite destitueretur; itaque cum Peshall,
 Tyrnaviae, Medrae vicinis in locis, ubi cum Scholis
 habebantur, peste grassaretur, natalis solum repetit,
 ibique, ne quid temporis negligeret, per Conven-
 turam Starces Franciscani Instituti Sodalium, cognos-
 ciam suam letinitatis elementis tantillum acceditur,
 ne per otium nomine judicis pegunda licentia sibi
 passus, tempore contagionis peregre proficiscentibus
 necessarias scripsit. Agebat ita his usque diem 1.
 Martii 1711 quo ad Scholas Grammaticas Norum S.
 Georgiam profectus, eor usque ad instanti-
 tatem suam letitarum Magistro Philippo jam Presbytero non
 interrupte continuabat, ne licentia capite thessali
 tempore ipse die ultimus S. V. M. festo, ejusdem
 sedulitate sub titulo Annuntiationis marie festo cum
 2. Scolis edidit. Post inchoationem huiusmodi
 Anno 1709 natalis festo S. vel praemittens, deinde
 contagionis sui incensus, brevi tempore in eandem
 salutem se habuit amovendo, festo praemittens

hujus anni iusto plus abusus, advertit domum hanc,
& valetudinis, & morum ruinam secum trabentem
studii quoque litterarum obesse, sodalis itaque jam
Mariani officio altiore mente cum imminenti bus pe-
riculis collatis pensatisque, die prima Novem-
bris omnium Sanctorum ritu Ecclesie Catholice
Recolendae memoriae dicata Vini haustu sponte se
abdica vit, ne Sabbatha Iasaper omnia in pane &
aqua transigere constituit, more suo constanti adeo in
hoc suo proposito futuro, ut tota sua vita deinceps
nunquam illud violaret, nisi postremis diebus ad sus-
tentandas vires Tokalensium medicinae loco usus.
Finitis feris Scholae S. Georgiensis adit, supremam
Grammaticae classis, quam Syntaxim appellabant,
frequentatur Magistro Bernardo, & Philippo, sed
quod Regali Comitia pro peragenda Regiae Corona-
tionis solemnitate Personarum iudicia esse subaudisset,
ut ritum proprius spectare possit, Anno 1712 eo con-
cedit, idem studium Magistro Antonio Yanoski con-
tinuatur, ubi tum illustri profectio oriundas com-
plere nactus est condiscipulis, ac hoc inter etiam
Nicolaum Paisy Croatiae Banus illum. Die 22. Maji
cum Carolus VI. nobis III. neo coronatus Rex in
campo consisteret, Gabriel hic quoque omnia specta-
tus ausu juvenilli maxima cum temeritate per in-
conditam hominum turbam usque ad ipsius Regiae
tentorium penetret, Absoluta dein Syntaxi ferisque
autumnalibus evolutis Poesim frequentatur rever-
titur, sed vix una expleta hebdomada summa grassantis
Pestis conterritus ad Scholae S. Georgiensis rever-
tatur Magistro Francisco, & Josephino jam Presby-
teris Synt, deo repetiturus, quod ibi ultra haec nihil
doceretur, ubi 1713 procedente Saera Pentecostes
saeta hebdomada obessu a Constantino Scholarum
Praefecto arreptis libris e Schola se proripit, ne
frustra revocantibus Patribus Scholarum Plerum vi-
vitatem decessu in patriam se recipit, ubi cum pa-
ter ne quidem ad proseguendam Syntaxim daretur cer-
tius illam repelleret, ad obanda villa quaevis do-
mas ministris cogitur, & Saeta iudicia namque per

pulsibus Scholae liberatae expedit, illorum non
tam datis libere studiis, quam litterarum amore
facillime dantis animalibus frile, unquam de
absolutis sive Testimoniis: quod multo alio loco
post se reliquit intervallo, Tyranniam debuit, & pro-
fessionem scriptis juventutis atque in sodalitates Ideni-
culano Conceptionis B. V. M. receptas, Obit
B. V. & S. Abzili constantiae Patroni inter quosdam
nos reperit prope, tota vita sua vel e membris in
linere aut tenebris recitanda. His Poetae Magistro Phi-
phano Ruch inchoatam, sequente 1714 absolvit, &
elapsis feris autumnalibus reversus Petro Mili Pro-
bitore Professore Rhetoricam edidit, quam Anno
1715 etiam absolvit, ac cum encomio testimoniis
bus licentia inserto, ut dicitur decessit, quod mir-
rificis Pulvis in publico honoris obsequio praesentis con-
dereretur. In Poetae scriptis multum emittit, et
ram aetati suae scellitatem in pinguendo verba inge-
nioso natum, uti poemata ejus, quorum partem se-
lectam reliqua valcano tradidit inter M. S. seu sub
titulo: Invenitur animi lapsu retinuit abunde testan-
tur, felices universis in studio litterarum progressus
sicut vehementer temperantibus praedictis continen-
valetudine non frueretur, sedque in illo contagio-
se, alioque temporum vicissitudinibus interturbato-
tur, precibus ad Deum sanctae Christique Genitricis Vir-
ginis interpellationi semet scriptis debere, sicut
etiam gloriam scilicet. Absoluit Humanioribus lico-
ris, quae Schola Rhetoricae tam quoque des-
tinetur, merito erat juvenendi, ut de eligendo
vitas sua deliberaret, & qui forentem eodem vi-
tam prosequi volebat, studio Philosophiae, non
nulli Juriam quoque prosequeretur, ut illi qui vel Ec-
clesiasticam, vel monasticam vitam elegerunt, apud hoc
sunt superiores sub Alternat, ut inclinationem, habilitat
tamque suam implerenda crederent. Gabriel, qui me-
jorem studiorum partem apud Clivum Scholarem Pae-
tam absoluit, haecque capitula magis fuerat, atque in
Museum, tamen prope reversus, per Salsburgiam

positum Vices - Provinciale; ita eadem tum adhuc Provincia eorum Polonica juncta in Hungaria regebatur, receptus die 21. Nov. 1715. aetatis 18. festo Praesentationis B. V. veste Piaristarum induitur, retentoque nomine *Gabrielis ab Annuntiacione B. V. M.* pro more Ordinis Prividiae Tyrocinium occipit ductu Georgii Patris Spiritualis, sed cum gravissima perpetuo confisteretur valetudine, communi Patrum consilio sequentis anni 1716. die 11. Maji vestem religiosam exiit, & ex ordine dimittitur, ejusque Curru Tyrnaviam usque delatus, ad proprios lares inde revertitur, ut tantisper, tam a morbo convalesceret, quam de eligendo futuro vitae statu altius deliberaret. Vix restituta valetudine spontaneam sibi facit legem, quadragesimale jejunium vernaum uno duntaxat diurno cibo, nunquam ante 4. horam postmeridianam sumendo, nec nisi distant, us occurrat iter, etiam per non adaequate saturum repetendo, exigere, quam sponte quidem nunquam violavit. Sed & septem praecipuis Deiparae festis conscientiae noxas coram sacro tribunali ponere, paneque coelesti refici ab isto tempore consuevit. Mox Posonii primo Francisco Herold, ac dein Tyrnaviae Franc. Ladisleo Mednyansky, utrique Canonico servitia nequam diuturna addidit, quod ubique memoratus Constantinus Piarista Gabrieli, quod se Imperio ejus in schola subduxisset, ultra, quam Virum religiosum deceret juveni infensus, fortunae tantillum subvertit. Viris altioris ordinis Ecclesiasticis, nomine Ephorum servire, ne nobili quidem juventuti apud nos indecorum habebatur, & Kollanovic id quidem tanto alacris interim assumerat, quod domi torpescere nollet, hic vero plurimum otii, oportunitatisque litteris vacandi nascisci posse videretur. His tamen, ut providebat a primo tentamine, haud ex voto successuris, neque fixum vitae genus, ad quod illum res angusta domi compellebat, promittentibus, fortunam paullo liberaliorem anno 1717. die 14. Aprilis apud Michaelem Sipeky, Virum nobilem, inter

Inter Senatores Civitatis Tyrnaviensis, aetate alius eminentem, univerforum à nul Comitum Joanni Palffy Bonorum cum plena potestate Praefectum nactus est, solido quadriennio illi Scribae officio honestissimo praefiturus, atque vicinia apud eum liberaliter habendus, nec nisi die 14. Aprilis 1711. cum encomio dimittendus. Hic scilicet Gabriel initium laborum, quibus tota dein reliqua vita, ponne sine pari exemplo, vacabat, scribendi nimirum & multum, & celeriter. Haud facile unquam alius vita sua comite tantum chartis conscripsit, quantum aetate sua Kolinovic, quod ex dicendis deinceps liquido patebit. Primum omnium *Urbanis* praefati jam Comitum in ordinem reduxit, & conscripsit, dein iterum anno 1718. *Urbanis* Dominiorum Boin, & S. Georgii ante seculum conscripta pro usa Comitum Bani describit, eodemque anno Abillendas valetudinis causa omni recentium fructuum usa abinet. Circa initium Novembris Cerevisiae quoque usum, quem haecenus adhuc retinebat, deserit, nullo deinceps alio, quam solius aquae limpidae potu fruicturus dum vixerit. Anno 1719. adventante acerba fame, iterum novas Dominiorum Boin, St. György, & Vürbökai suscipit conscriptiones, quae Opuscula Tomo quadripartito sub titulo *Palas Passians* comprehensa, etiam pro se, amicisque suis memoriae causa descripsit. Sequente anno 1720. nullum grandius opus Gabrieli perficiendum obtigit, tanto plures vero labores obvi, quos inter gemina frugum Dominalium in campis sub siti & aestu connumeratio, ut adeo non importune sibi notum illud ingeminaverit:

Malta tibi, scripsitque pro, sudore, & alit.

Exacto ita quadriennio, die 14. Aprilis 1727. honorifice a Sipekio dimissus, atque domum rediit aliquo tempore Senquicentii quiescit, & interarias conditiones obire cupiens die 3. Nov. a Paulo Orban Judice Nobilium Comitatus Poson. civitatis nobilitatis testimonium obtinet. Mox anno sequente

1712. Tyrnaviam iterum concedit, & apud Joannem Pulay Capituli Strigon. & Comitatus Poson. Notarium Michaelis Sipeky nuperi principalis sui generum Amanuensis munus suscipit, ubi, praeter 120. expeditiones Capitulari Protocollo illatas, 63 petentibus extradatas, describit pro usu suo opus *Pulay cum Atea* duobus Tomis distinctum, quorum primo *Cynosura Joannis Kaymanni*, altero diversa Jurisperitorum Opuscula continentur, quod subinde Francisco Balogh Josepho Comiti Eszterhazy a Secretis, muneri dedit. Sed exorta propter *taxam experientiae*, quam sibi competere existimabat, controversia liberalius habitus die 25. Iulii Pulayum deserit.

Senquiesimum itaque redux rei familiaris rationes in ordinem redigit, atque anno 1723. aetatis 26. cum Juditha Martini Miletica, & Elisabethae Pazmany Apayensium filia sed orphana de matrimonio sponsalia contrahit; nata haec fuit anno 1703. die 22. Februarii in Possessione Apay. Atque hinc liquido patet vagabundum F. J. Sulzer in suo Itinerario anno 1782. cum summa Gentis Hungaricae injuria Germanice edito pag. 14. vel malitiosa calumniandi prurigine, vel crassa rerum, de quibus scribere volebat, ignorantia obcaecatum, de filiabus Gabrielis scriptis, eas originem suam a familiis Pazmaniana & Eszterhaziana jacere. Interim patre nuptiis repugnante valori sponsalium vitia quaequam Canonica opponuntur, esque inter & vicinus aliquis consanguinitatis gradus, sed quod iste non satis liquido evinceretur, neque Gabriel a proposito, cujus tenacissimus semper erat, recederet, brevi, sed nervosa usus apologia, obiecta impedimenta cuncta coram Paulo Spacz, Vicario Generali Strigon. ita diluit, ut ab eo facile, si quid lateret, dispensationem obtinuerit, cujus subsidio fretus, die 23. Maji hora 1. post meridiem, festo SSS. Trinitatis in Ecclesia matrice Possessionis Majotheuy, benedicente Josepho Gracala, loci, & sponsae Parocho Matrimonium iust. Quo tamen conjugio nihil obstante die 18. Decembris Caspare

Farkas Generali Perceptorum Proventuum Comitatus Pofoniensis in *Pafata* Fédimes addidit operam, qua dimidium facile millionem bellico Caroli VI. Augusti Caesaris intulit aerario, Farkassio nil percipiente.

Religioni sincere additus, pietatem etiam adjicit sive adversus sortem, fortunamque novercani e coelo suppetias petiturus, sive vehementiores animi motus temperaturus, anno 1713. vernali jejunii tempus a die Cinerum, usque ad Pascha in pane & aqua spontanea mortificatione sui exigit, dein anno sequente 1714. consuetis in Ecclesia Catholica Sabbathi abstinentiis simplex duntaxat, neque voti religione affectum jejunii observandi, quoad valetudo, temporumque ratio admiserit, addit propositum, nunquam tamen deinceps violandum, quod apud Gabrielem nostrum plus valere videbatur, quam apud multos alios votum solemne.

Eodem anno die 19. Jun. a morbo liberatus Rationes Officialium Domini Palmani volente sic Dynasta Croatiae Baho in censuram sumit, atque terminat. Anno deinde sequente 1715. exsolvendis parentum debitis ferventius intentus est, ut qualemcunque haereditatem ab oneribus expeditam aliquando adiret. Accidit vero, ut e popularibus femina ob suspicionem infanticidii ad judicem tracta, de vita periclitaretur, quam illi una cum fama integra, suscepta defensione conservat Gabriel. Adeo jam tum nominis illius celebritate increfcente, ut ob ingenii facilitatem, ac indefessos labores, cum ob fortunae favorem dici non posset ab officialibus Comitatus *Gellinse filius albar* passim appellaretur. Cum dein Regio mandato Nobiles semet legitimare deberent, primus omnium Kolinovics erat, qui productis Armaibus nobilitatem suam comprobavit, ac verorum, & indubitatorum Nobillium Catalogo Protocolli Consilii Regii Locumtenentialis Hung. inserendo sequentibus inscriptus est:

„ Siquidem Nobilis Gabriel Kolinovics Nagy-
Senquiesiensis Armales Ferdinandi II. Imp. An-

no 1624. die 17. Decembris Viennae Austriae pro Ioanne condam Kolimovics, consorte Margaritha, filio Ioanne, fratre Georgio, & altero uterino Marco Gerbicsica sub moderna nobilitate Investigatione primum coram D. Judlium Joanne Balogh 20. Augusti, demum coram investigatoria Deputatione in Oppido Szempes. die 12. Sept. anni currentis (1725.) ac tandem hodie (die 24. Sept.) publice in Generali Congregatione (Samarinae celebrata) produxerit, ideoque cum suo Patre Georgio, Sororibus Helena, Barbara & Margaritha Indubitatorum Nobilium Catalogo inscripti sunt. Super quo eodem die pro se, suisque etiam Testimoniales obtinuit Litteras. Eodem hoc anno curat pulvinar ex pelle, segmentis pellionum infartum, & ligneam sellam quibus deinceps tota reliqua vita solis domi usus est.

Ad latus Farkassii adhucdum versatus die 7. Jan. anno 1726. instante Censura ejusdem Rationes de annis 1724. & 1725. in ordinem redactas terminat, postquam in octennio sui Perceptoratus 1348274 fl. 96. den. incassaverat. Non mole solum laboris, sed etiam, ac imprimis scriptiois patientia se ipsum vicisse visus Gabriel, omnium admirationem excitavit, dum die 5. Jan. ab hora 10 ante meridiana ad tertiam noctis utrobique inclusive, adeoque 17. horarum decursu, non intermissa vel in momentum scriptioe poene totum opus mundi, & adeo, quod in conscribendis Rationibus difficilissimum, exacte descripsit, ut sub ipsa Censura communem applausum cum encomio publico tulerit. Domi interim parentis debita de proprio exsolvit omnia.

Quamvis Gabriel satis distineretur curis domesticis, non facile tamen occasiones neglexit, quae aliis quoque servire, ac in publicum utile aliquid praestare possent. Anno 1727. die 26. Jan. Bajmoczii, 14. Julii in Vürtskii celebratis sedibus Dominicalibus vocatus intererat Fiscalis munere functus, inde vix domum redux per Notarium Comitatus Tyrnaviam evocatur, ubi a die 28. Julii usque 13. Augusti Pro-

locallis Comitatus inscribit acta 50. Generalium, 8. Particularium Congregationum, unius sedis Restauratoriae a die 3. Dec. 1716. ad 7. Jun. 1717. celebratae ita, ut 17. dierum tempore 7. Libros seu 168. Phylleras chartae sub luce diurna absque candela pene quotidie 12. aut 11 tantillum additam diligentiae, 13. Phylleras incredibili scribendi patientia conscriberet. Interim in Apay die 14. Febr. hora 11. ante meridiem nascitur primogenita filia Susanna non diu victura.

Anno 1718. die 11. Jan. in Generali Congregatione Comitatus exhibet Baloghiano-Libanianam Conscriptionem cum summano Extractu a se elaborato una & supplicem Libellum intuitu relaxandae Taxae, cui pauperiores Nobiles alioquin obnoxii erant, ac ob merita, quae jam de hoc Comitatu habebat, omnium suffragio pro se ac patre, quamdiu viveret, illius Immunitatem obtinuit.

Anno 1719. die 16. Jan. hora 1. matutina nascitur Gabrieli secundo-genita Rosina, ipse vero mensibus Augusto & Septembri pro Comite Francisco Esterhazy in Districtu Szerediensi Decimas conscribit, & exigit.

Sequente anno 1730. die 3. Martii celebratur Pofonii Sedes Restauratoria Comitatus, in qua Gabriel Juratus Assessor Comitatus nominatur, & hora prima post meridiem juramento adstringitur cum ceteris, moxque hoc munere suo in Processu Impiger fungi occipit, ac cetera inter, novam militiae dislocationem per Processum superiorem lingua Slavica Modrae currentat, deinde 25. Sept. Pofonium profectus in Generali Congregatione Comitatus Rationum Brasor cum annuo 130 fl. salario renunciat. Die 15. Octobris praemature nives cadentes perterrent Senquicaenses Vinicolas, Gabriel vero die 14. Octobris hora 9. matutina matre Barbara Rustica mortua, privatur.

Anno 1731. die 3. Mensis Januarii saeviente scerrima hieme lustrat plagam trans-danubianam usque ad Fluvium Dravum, & Insulam Murae per

Infulam Csallóklis, Jaurinum, Papam & arcem Devecser visitat, pagos autem per Comitatum Szegediensem Kaptalanfalvam, IAvand, Kis - Apati, Bodacson, Tomai &c. sub dimidium Januarii conscribit, unde Vasonium digressusensem Cassidem, marmoreamque statuam Pauli Kinskii iustrat. die 21. Jan. pererrat Csaktornyam Oppidum, ubi tam arcem Zrinianam, quam Cryptam inspicit. Itineris hujus historicam etiam reliquit Descriptionem, sub titulo: *Iter Transdanubiarum* die 18. Maji in Parochia Senquiesiensis quosdam cum Plebano computus Init, & comperit ab anno 1715. usque ad 1730. inclusive Ecclesias perceptionem ascendisse ad 10973 fl. 39 t den, erogationem ad 10963 fl. Numerat animas in Nagy-Senquies capaces Confessionis 386. In Kis-Senquies 213. Die 23. Maji ultimam manum imponit Scriptis suis, & quod fere 14. annis sparsim in chartis collegit, describit. Complectuntur ea Tomis duobus Res Ungaricas ab anno 1701. ad 1730. In tertio Tomo horum utriusque compendium, in quarto Miscellanea quaedam, bella quippe Peloponnesium, Sardoum, Siculum, Urbes totius mundi Metropolitanas, ac Historiam Paralipomenonicam, omnesque in 521. Phileris, seu 21. Libris uno Calamo conscripsit.

Interim ex hoc itinere domum redux minacem a Judice Nobilium accipit Epistolam, qua severe admonebatur, ut seniculum patrem suum melius, quam defunctam matrem honoret, & colat. Die 9. Sept. hora 11. ante meridiem nascitur illi filia Justina non diu victura. Die denique 12. Dec. in ordinem redigit Bibliothecam Comitis Josephi Esterhazy in Castello Cséklészalensii.

Anno 1732. cum Judice Nobilium investigat per Comitatum Libellos pagorum, quibus a Percipere Portionale quantum inscribi solet, an non error aliquis in illis commissus sit, & cum impigre adeo munere Juratoris functus sit, sub restoratione Comitatus in eo confirmatur. Interim partem domus paternae suis sumptibus restauratam, cum uxore,

ne prolihus die 20. Nov. habitandam ingreditur. Sed & sororibus uxoris suae de divisione Bonorum ar-
 ticularum die 21. Aprilis 1733. litem indixit, quam
 etiam pronunciata die 2. Augusti sententia evincit,
 & portionem uxoris revindicat; una vero & Ratio-
 nes frumentarias in Dominio conficit, tum pro de-
 scribendis aliis per Comitem Joan. Palffy Poionium
 erga honorariam mercedem evocatur die 19. Apri-
 lis, quibus perfectis domum rediit die 5. Maji fe-
 bri corripitur. Die 28. Julii revisoriae Rationum
 Comitatus Confirae interest, & mox 23. prolihus
 jam sliquoque auctus, & rei familiari magis inten-
 tus Apram Mezülaky auctoritate Judicis inhibet, ne
 12. terras Jugera in pignore constituta, a successio-
 ne, sibi quoque competente, alienare auct. Late-
 ri domus paternae a se nuper instaurato chronogra-
 phicam praefixerat Epigraphen, sed cum eam a
 nonnullis non plane immerito reprobari animadver-
 teret, anno 1734. mense Majo extractae sequentem
 substituit, deinde quam diu vixit, retentam:

Deo, ac Iosepho Comite Essterhazyo salte
 IVVantibV's ponti. G. K. S. I. C. P. J. A.

Die 16. Oct. hora 7. vespertina nascitur Gabrieli
 filia Sabina.

Familiae Comitum Essterhazy ob singularia be-
 neficia, quibus affectus fuerat praecipuis devotus,
 iubens, ubi poterat, operam locavit. Anno 1735.
 14. Jan. Comiti Francisco universorum Domini
 Sempto redituum annuo 19332 fl. tum efficientium
 conscripsit, & exhibuit calculum. Gabriel sive a
 natura vehementiore animo praeditus, seu conser-
 vatae, augendasque rei familiari intentus, pa-
 tris, jam ad senium inclinantis, oeconomia male
 contentus, exhibito die 15. Febr. coram Consilio
 Regio Locumtenentiali supplice libello, petit Ma-
 gistratui Comitatus imponi, ut patre pro prodigo
 declarato haereditatem sequestro Judiciali subijciat;
 evocatur ea de causa uterque ad Judicem Nobillium,
 qui cum amicam concordiam reconciliare frustra

studulset, refert tandem in Generali Congregatione
die 4. Maji nihil se profecisse quis inquit. dicitur
pater, dicitur et filius.

Anno 1736. accipit Epistolam a Comite Josu-
pho Esterhazy Tota scriptam, qua opus de rebus
Hungaricis conscriptum, sibique missum, et cum
peculiaribus attentionibus et delectationibus a se lectum ve-
hementer probat, additque Gabrieli elegit fieri ad
lucubraciones historicas majores animas. Ille vero
ne res domestica uno in loco, adverso casu penitus
prostreretur, in Apudam partem maris demum
extraxit, cumque sequenti Epigrapha ornat:

CosLo faVente, JosuPho Esterhazy aDIPY
LIVore trIVMphato posVIT G. K. L. C. P. J. A.

Die 29. Octobris Comitatus constituitur, die
vero 11. Dec. Eva illa nascitur.

Anno 1737. convocat Nobiles et pro Famili-
aribus, & Judices pegerum et pro Portuibus Nobilibus a
Comitatu recipiendis Modras conveniant. Ipse vero
Comitatu Libellum supplicem rursus exhibet,
quo patrum senis consilium regendas economias
inaptum, se autem debitis illius exsolvendis impe-
rem declarat. Sed cum his mitioribus literis in-
ter patrem & filium controversias frustra compe-
nere studebant Judices, Gabriel ad Aulam recurrit,
& efficit, ut die 4. Jan. 1738. Comitatus Mandatum
Regium acciperet, quo querulanti conveniens mo-
dus ostenderetur, debita patris ultra sui conservatio-
nem exsolvendi, unaque, quod summum esset, reci-
piendi, ipse vero a Comite Ludovico de Batyan
Aulæ Cancellario die 10. Jan. privatus eadem in
causa percipit Litteras. Pater contra eorum Judices
Nobilium accusat filium, quod publice Comitatus
pecuniis se se ditasset, matrem perculisset, se im-
pie tractasset, ideoque non Bonam solum, sed & vi-
tam amittere debeat. Adverserunt Judices his
animis parum sedatis utriusque agi causam, ideoque
culpam mutuo objectam verbis augeri, ut igitur
litam legitime discernere, in ipso loco pro die 18.

Anno 1745. magis iterum fervebat Gabrielis nostri calamus, nam a die 20. Februarii Decades Rerum Hung. Antonii Bonfili, & cum illis Abrahami Bakfay Chronologiam Hung. a se continuatam; Indicem denique locupletissimum in eisdem Decades a se confectum, adeoque totam editionem hunc opera sua adornatam, & sumptibus Jos. Gollneri Bibliopægi Poson. impressam, propria sibi diligentia & attentione relegit, & menda typothetica undique collecta notas, atque operi adjuvenda Typographo mittit. Eadem diligentia conficit Indicem in Imperatores Orientis a Francisco Berg. M. v. editos. Diebus 14. Maji usque 2. Junii reparavit Bibliothecam Capituli Posoniensis, & in concinniorem ordinem redigit, similem operam die 20. 27. Augusti Bibliothecæ Baronis Car. Kaller narraturus. Die 10. Sept. Novam Hungaricæ Periodicæ litterarum describendam assumpsit, quam trium hebdomadarum spatio terminat in pag. 476. ut una duntaxat Philera a 5. Libris papyri decisset, & penna, quæ conscripti sunt, unica toto hoc trium hebdomadarum tempore, ne semel quidem reparata sit. Exemplar. istud fortassis cesserit Paulo Bartakovic cum paginarum numerus adeo concordet, licet tempus Serptionis aliquantum differat, ut suo loco videbimus.

Anno 1748. Tyrnaviam forte profectus Jesuita adiverat, quos inter jam tum complures Historiophili fuerant, hi mox Gabrielem nostrum coronam cingunt, atque diversis quaestionibus historicis exagitant, nonnemo & Templariorum iniecit mentionem, atque inde orta est quaestio an illi unquam intra proprios Hungaricæ limites domiciliis habuerint, nam de eo nemo ambigebat, Bona quaedam eos hic possedisse, ad ea subinde Equitum Fratres in Provinciis Croaticis, Dalmaticisque Coronas Hungaricæ subiectis degentes, excurrissè, verum id solum quaerebatur, an eorum locorum, quæ vulgus Templaris olim sat copiosa in Hungaria habitata fuisse tradit, quaedam re ipsa domiciliis eq-

rum deservierat? Kolinovics nunquam afferere, vel negare solitus, quod non penitus perspectum haberet, inexpectatae quaestioni responso quidem, non item huic argumentis in promptu succurrere poterat, Idque, ut moris habebat, palam candido professus est, ex eo tamen tempore ad Historiam Templariorum penitus scrutandam animum adiecit, sed quod ad id necessarium, ac sufficiens literariis subsidiis in propria penu destitueretur, neque permittente rei domesticae angustia, vel Viennenses Bibliothecas apud externos proximas adire posset, Statuit, quid quid in vicinia deprehenderet, in rem suam expilare. Primum, ubi & plurimum sperabat, & maximam difficultatem praevidebat, liberum ad Bibliothecam Capituli Strigoniensis, tum adhuc thesaurum defossum, obtinere quaerebat aditum; Vix Aeneas ad inferos tanta cum difficultate penetravit. Narrat Annal. Templar. L. I. bimestri sibi laborandum fuisse, ut copiam ejus adundae obtineret, licet Paulus Bartokovics causam ejus apud Capitulares fervide ageret, sed & ita jam desperandum de ea fuisse, nisi Comes Jos. Esterhazy extremo jam lecto assensus, interposita pro Gabriele fide, auctoritateque, scripto eundem commendasset, tum demum die 17. Aprilis deposito praevio juramento admissus est. Itaque quidquid & hic, & usquam in libris, quorum copiam nactus est, deprehendit de Templariis, id textu, ac fide integris exscripsit. Interea magnam hoc anno Gabriel noster passus est jacturam obitu Comitis Josephi Esterhazy Noveboracensis sui munificentissimi die 10. Maji interveniente, id ultimum honoris nactus, ut aetate ejusdem Officium Judicis Curiae Regiae concernentia Successori Comiti Georgio Erdödy die 13. Nov. particulatim resignaret, & cum jam alioquin Posonii ea de causa constitueretur, Baroni Carolo Keller, cujus sollicitudine ferebat die 17. Mensis ejusdem vastum Atlantem in ordinem Systematicum disponit & signat.

Anno 1650. cum jam aetatis annum 37. ageret die 11. Octobr. in Ecclesia Modraui Sacramen-

ta confirmationis cum alio Andree, & sororibus per Mich. Schuma consecratum Episcopum Scopiensem munitur; nullum cum possit Christiani hominis officium negligere volens. Sed & Scriptoris diligentissimi partes hoc anno Gabriel egregie explevit, vasta Collectanea, quae illum e diversis autoribus exscriptisse superius commemoravimus hactenus in ordinem chronologicum redigerat, ut e fragmentis totum aliquod integrum concinnaret, quo labore defunctus die 13. Aprilis incepit mundo opus hoc describere, praefixo eidem titulo *Assales Militaris Ordinis Equitum Templariorum*, quod etiam die 25. Maji terminavit in paginis 245. forma folii maximi, titulum deinde, Prologium ad Lectorem, & Indices absolvit die 31. Maji; atque istud penna eadem, qua ad annum 1742. Notam *Ungariae Periodum cum aliis publice dicatis* ut ad 35. Libros eadem, ne reparata quidem, conscriptos 11. duntaxat phyleras cum quarta papiri parte desessent.

Anno 1751. duo litteraria molimina perduxit ad calcem: primum est *Chronica Militaris Ordinis Equitum Templariorum* paginis 191. textu, 42. Indicibus & aliis constantibus, quod ex Annalibus priore anno compilatis excerpit, & in Epitomen coegit, atque die 18. Martii mundo descripsit; Alterum *Aularium Operum suorum MSS. pagg. 425. complexum*. Die 18. Aprilis evocabatur quidem honorifice Posonium, ut Comitibus Regni interesset, & Acta eorum eadem diligentia, qua id anno 1741. praeficit, connotaret, sed ingravescente jam aetate id honoris, ac oneris deprecatur. Ultima demum hebdomada ante Pentecosten vitam Samuelis Parkas absolvit praefixo illi titulo: *Alexii Lycophiti Illyrici Idea Militis Christiani cui ad calcem subscripsit: scribendam hanc Lycophitus in majore mea patria Constantinae ad aulam Vn. am apud Croatas*

Anno 1753. die 9. Jun. hora 3. post meridiem Infort templo Senquiescenti vexillum ex rubro serico, quod erat finitima militiae Constantinensium in Cro-

de anno 1737. per Georg. Branyugh Episcopum Zagrebiensem in Campo Glynya sub tentorio consecratum, quove illi contra Turcas in praesidio usi sunt, donatum sibi Titae a Comite Juniore Josepho Esterhazy; exhiberet illud utrinque bislitem Aquilam coronatam, quod pro suorum ibi periculi appendit memoria, quorum antenati Constantinam ad has eras appulerant.

Anno 1754. quae adhuc non satis firma videbantur, in domo Senquicziensi reparari, firmarique curat.

Anno 1755. die 10. Aug. Carmina ab ipsa adhuc adolescentia, hunc ad usque diem a se scripta, severus censor, revolvit, & non nisi una, alterave Centuria sub titulo: *Innocentes animi lapsus* reservata, reliqua Vulcano tradit.

Anno 1757. die 1. Sept. terminat Tomum VIII. MSS. suorum titulo *Miscellaneorum* insignitum, phyleras chartae 180. complexum.

Anno 1758. die 4. Sept. describit iterum *Chronicos Templariorum* a se compositum, & inter sua MSS. Volumina minimum.

Anno 1760. die 1. Maji concludit Tomum IX. Operum suorum, quod inscripsit: *Epistolarum Decades LXXXIV.* Complectitur ille 191 & Phyleras. Hos IX. Tomos legere desideranti Georgio Klimo Episcopo Quinque-Ecclesienſi, 10. Junii sine difficultate, quod mirum in ipso, submiserat. Hic litterarum amantissimus Praelatus decreverat *Chronicos Templariorum* suis sumptibus excudi curare, sed cum de motibus in exteris Provinciis contra Jesuitas excitatis nunciis adferrentur & interna constitutio saepe utriusque Ordinis, si non ipsi Episcopo, at vulgo certe magnam similitudinem habere viderentur, ne quid inde ferenti adhuc apud nos Jesuitarum Societati, praesudicium adferretur, aut certe quis factum sinistra interpretaretur, ab editione operis, tempori ut existimabatur minus opportuna, prudens obtinuit.

Anno 1762. die 4. Jan. fundos quosdam economicos ex pignore vindicat, ut saltem ingravescente jam aetate, si ipsum suis eodere contingeret, haeredibus abaque onere relinqueret, sed pro merito necessitate istorum pignori mancipat.

Anno 1764. die 4. Sept. acutissimis doloribus, laterum punctationibus, aliisque internis affectionibus vexatur; impigre tamen belli Austriaco-Prussici Historiam Tomo IX. coeptam continuat, & absolvit Tomo X. operum suorum sub titulo: *Epistolarum Dantes LXXXV.*

Anno 1765. Mortuo Francisco I. Romanorum Imperatore Decreto Camerae R. Hung. Aulicae Posoniensis per suum Cursorem illi 17. Oct. submisso provocatur ad construendas Inscriptiones Cenotaphio sub exequiis solennibus inserendas, sed quod non nisi tridui nec integri tempus praestingeretur, ac praeterea sciret ejusmodi honorem technis etiam & patronis adhibitis plures ambire, nolens expectationem ac existimationem eam propter discrimini exponere, artificiosa Epistola delatum laborem non incaute deprecatur, pro se nihilominus vires explorat, quantum in hoc litteraturae genere valeret. Hunc annum Gabriel polli duntaxat cervinae nudo stramine injectae incubando exigit, calcitrae eidem pelles segmentis pellionum fartae esput reclinando, cui a coepto rationis usu nunquam plumcum pulvinae subiecit.

Anno 1766. die 20. Martii esu pulviam milli cum oleo canabino fors non debito coctarum valetudini noxam adfert usque 11. Aprilis dysenteria vexatus, vires deinde recuperatas aestate, autumnoque retinet, mense tamen Decembri adeo debilitatus, ut integras noctes insomnes egeret, & postremo triduo ne pedibus quidem insistere posset. Die 22. Octobris hora 4. postmeridiana Jesuita quidam ignotus, cujus deinceps etiam vel nomen vel statum rescire nunquam poterat, ad solitudinem Gabrielis venerat, & nomine Adami Franc. Koller Bibliothecae Palatinae Viennensis Custodis de MSS. eorumque

quo pretio, si cedere vellet, percontatur, cui Ko-
linovics respondit X. Volumina hactenus compacta
sobo. phileras complecti, de ceteris nihil addendo,
quod nec hominem, nec animum noverat, sed hie
post horas quadrantem elapsus est, ut venerat in
cognitus. Hoc eodem anno Gabrieli nomine Co-
mitis Joannis Palfy Dynastae Domini Bozin & Sz.
Gyurgy, quo & Senquiciensium pertinet lls intenta-
tur, quod siquidem Domina hanc jure perennali
masculis familiae successoribus collata sint, curise
vero Benichianae Nagy - Senquiciensis Possessores
tempore Astutionis solitam contradictionem inter-
ponere neglexerint, jus curialitatis, & quod ha-
buissent amissis censendi sint. Praefigitur liti dies
6. Junii pro termino coram Tabula Districtuali, in
qua tamen Gabriel favorabilem obtinuit sequente
anno sententiam.

Anno 1767. die 17. Maji curat compingi Operum
suorum MSS. Tomum XI. in geminas partes divi-
sum, quarum I. de Terrae motu Libb. IV. die 1.
Maji terminata, II. *Miscellanea diversi generis* com-
plectitur.

Anno 1768. Mense Martio terminat MSS. Ope-
rum suorum Tomum XII. *Epistolarum Decades L.*
II. quem, uti ad h. s. in Vita sua adnotavit Mar-
tinus Kovachich propriis sumptibus compingi cura-
vit, & Autori die 14. Jun. Tyrnavia remisit. Con-
tinet Tomus iste Phileras chartae 131. & cum prio-
ribus XI. Phileras 1309 & Autore ipso calculum hunc
ineunte.

Anno 1769. die 18. Januarii absolvit descri-
ptionem Chirographi, cui titulum praefixit: *Bien-
nium Societati Jesu ter infelix Libb. IV.* quod con-
tinet 504 chartae Phileras, & cum prioribus XII.
Voluminibus 1359. Atque hoc erat postremum
Operum litterariorum Gabriellis nostri Volumen.
Nam sequente

Anno 1770. circa Festa Pentecostalia caligo
quosdam sensum oculis ita obicitur, ut scribendi,
omnem ipsi edideret facultatem, neque toto anni

hujus eidem postremi reliquo tempore aliud scripsit, quam Vitae suae notabiliora quaedam acta, cujus manus in hoc Tomo XIII. pag. 750. utcumque adhuc agnoscitur, patet nihilominus ex ipso distorto litterarum ductu, eum jam postremas paginas e memoria manu duntaxat palpante sine visus auxilio scripsisse. Aegritudine itaque cum aetate ingravescente; nam senectus ipsa morbus erat, salutis suae semper studiosissimus die 26. Nov. hora 8. matutina, ut ad viam aeternitatis praemuniretur, primum domi suae poenitentiae, atque Eucharistiae sacramenta ex more Ecclesiae cujus addictissimus erat filius, reverenter suscepit, tum demum ad corporis curam conversus die 30. Novembris primum in vita sua sumit pro evocatione medicum remedium a Gerardo Knot Benedictino propinatum. Condito jam prius Testamento, Bibliothecam suam vivens adhuc ultimo hoc in morbo tradidit Benedictinis in S. Monte Pannoniae servandam fere sine ullis conditionibus & onere, nisi quod ipsi ultro, ac benevole recuperant. Primo itaque die 2. Decembris Africanus Rimer Superior Residentiae Modrensis Ordinis S. Benedicti Gabrieli jam pridem intima conjunctus amicitia, Joannem Georg. Walter Pictorem aetate Svecum secum adduxit, qui Gabrielem hoc ultimum amicitiae argumentum amico negare nolentem, quod haecenus constanter declinabat, protinus Cœruffa delinens, dein coloribus duplici exemplari, uno cum ipsa Bibliotheca ad Montem Pannoniae transferendo, quod deinde sublatis Benedictinis, persoluto pretio majori, sub hasta oblate, nobis cessit, atque Calcographo incidendas ac exprimendas affabre sumptibus nostris seri Gabrielis Leoni deservit, cui sequentem Epigrapham subjecimus:

**NOB. GABRIELI KOLINOVICS SENQUICHIENSI.
OB. HON. LITTERARUM. LOCO. NATALI ADSERT.
POST. FAT. GRAT. HOC. AMOR. ET PIET. MON.
NOB. MART. GEORG. KOVACHICH SENQUICE.
AMICO B. M. P. S. F. C.**

Altero Exemplari ex originali hoc desumpto atque haeredibus pro memoria relicto idem Pictor Gabrielem cum omni vultus, habitusque similitudine probe expressit. Ferunt eum, cum Pictor delineatione occuparetur, comam in nodum religatam, & pro vetere gentis more ad sinistram temporum partem pendulam manu ostentasse; atque pictorem admonuisse: dies mihi non nisi vergentem, ne illius in pictura oblivisceretur; ipse deinde sumto calamo sequentes voces schedulas pro pictore inscripsit: *Defunctus 1770. in Decembri*, quae postrema manus Kolinovickianae scriptura ad Calcem Voluminis, quae *vita & Gesta* ejusdem continentur inserta hodieque servatur. Die postea 5. Dec. idem Astricus Rimer Bibliothecam Kolinovicki evacuat, libros Cistis impositos Modram devehit curat inde ad Montem Pannoniae transferendos, quibus die 8. Dec. & ultimum Operum Auctoris MSS. Volumen *Vitam & Gesta* illius complexum adjicitur. Ipse Astricus Gabrieli aegrotanti quoties domo abesse poterat, continuo assidebat, usque dum tandem die 22. Decembris Gabriel vitam, quam ad annum aetatis 73. duxit laboriosissimam probe ac pie clauderet.

Mortuo Benedictini Modrenses die 24. Dec. sumus omni cum apparatu, quale Virum nobilem, egregie doctum, & tam actis, quam scriptis celebrem ac suam benefactorem meruisse existimabant, procurarunt, arma Nobilitatis familiae cum eo extinctae, patrio more depingi fecerunt, corpus exanimis die 24. Dec. cum insolita vicinorum etiam frequentia in Crypta Ecclesiae condendum comitati sunt, & pro animae illius refrigerio tam post obitum statim quam deinceps statim temporibus complura Missae sacrificia celebranda decreverunt. Unus P. Astricus, quem superius memoravimus insignis, post fata etiam, illius, edidit constantis amicitiae documenta, nam extremum aegrotanti Gabrieli sua ex parte sponte promiserat, quamdiu viveret, quotidie se illius in Missae sacrificio memorem futurum, ac praeter unum quovis mense unum sacrificium pro anima

illius oblaturam, quod se sancte observaturum esse, dein propria manu in *Vita & gestis* antepenultimo folio subscripsit.

Translata paulo post e Residentia Modrensi ad Montem Pannoniae Bibliotheca cum Bnigie Benefactoris, & quibusdam aliis rebus memorabilibus, vidus & filiae Gabrielis iniquo animo ferentes nil inde sibi obligasse, prope aerat, quin Monasterio litem intenderent, ad quam tamen redimendam, licet nihil tenerentur, considerata nihilominus tenui haeredum sorte, merita etiam demortui reputantes sponte 300 fl. praetendentibus exsolverunt Benedicini. Nam ipse Parochus Senquicentensis ejus temporis, quocum Gabrieli pertinacem controversiam intercessisse, alio loco referemus, ei reconciliatus, & agonizanti assistens, testatur se illum aduersasse, ut pro haeredibus aliquod e Bibliotheca commodum adjiceret, sed a Gabriele apposita peiori manu sibi repositum: *Pater! in conscientia fateor, libros prohibere relinquere non possum, haecque ultima morientis fuisse verba, neque amplius locutum esse, sed post aliquot horas pie obisse.*

Quemadmodum nullus amicorum, ac ne ipse quidem Kolinovic dubitabat se Bibliothecam suam Piaristis, quorum aliquando, licet brevi tempore sodalis fuerat, relicturum esse, ita multis etiam inexpectatum evenit, quod eam Benedictinis tradiderit, nos ipsi paucis ante obitum ejus annis, cum quereretur Piaristae non magnopere librorum suorum cupidos videri, variis illius hae de re meditationibus injeceramus Convidus Regii Tyrnaviensis mentionem, sed Gabriel reposuit, id sibi quoque jam in mente fuisse, neque penitus displicuisse, vereri tamen, ne quorum curae Convidus ille creditus fuerat, meliora, quasi juventuti minus necessaria, soligerent, & suis adjicerent, sibi vero absolutam esse voluntatem, ut quocumque sua suppellex libraria translata fuerit, neque discerpatur, sed nec aliis quidem immisceatur; ubi vero majorem rebus suis poterat sperare durabilitatem, quam in Monte Pan-

noniae apud Benedictinos, nisi horum, nulli praevisa tam tempestivo supervenissent suprema fata, quorum conversione secuta, universa literaria suppellex una cum Bibliotheca Kolinovietiana ad Bibliothecam publicam Regiae Universitatis Hungaricae Pestum translata est, ubi MSS. quidem Gabriels XIII. Voluminibus in forma folii comprehensa in sua servantur integritate Libri vero partim facto selectu ceteris permixti, partim jam in pluribus exemplaribus habiti, velut superflui licitationis lege plus offerentibus venditi sunt.

Viduae se tribus filiabus, quae illi supervixerant Kolinovics plus reliquit, quam ipse a patre haereditatis adierit, fundos videlicet aeconomicos in agris, vineis, facietis, domo ipsa curiali tam Senquiczil, quam in Apay & quaedam mobilis, nullis alioquin onerata debitis, ut adeo non laute quidem, sed quod tamen sufficeret, haberent, quae cum patre tenuiter vivere jam consuessent, menuum alioquin labore qualicunquo cetera quaesiturae filiae, quarum successione testamentis curata definivit pater, cujus Articulus 14. ita habet: „ Ubi quam-
 „ ptiam filiarum mearum in semine continget defi-
 „ cere... in his; quae de melle nata est, mobili-
 „ bus & immobilibus, Templum D. Annae Sacrum
 „ (nimirum Senquicziense) succedet, & pecunia
 „ pro ipsis deposita, erigenda in anteriore Templi
 „ facie novae Turri applicabitur. “ quod ut certius
 fiat, Art. 15. Autographum suae ultimae volunta-
 tis inter scripta ejusdem Ecclesiae voluit aservari,
 ubi & re ipsa servatur. Loci nimirum natalis amant,
 & Religioni sacro semper addictus, ornamento il-
 lius, & gloriae Dei post fata etiam, quantum pos-
 set, consultum voluit. Trium filiarum natu minima
 in aetate, quae ad id aptissima erat, vivente adhuc
 sed frustra repugnante patre matrimonio juncta est,
 duae seniores non nisi post obitum ejus circa 40.
 aetatis annum jam constitutae maritos nactus sunt,
 quod is non nisi nobilibus eas jungi vellet, ac praeter-
 terea severus pater filiabus, quamdiu in capillis est.

hujus eidem postremi reliquo tempore aliud scripsit, quam Vitae suae notabilia quaedam acta, ejus manus in hoc Tomo XIII. pag. 750. utcumque adhuc agnoscitur, patet nihilominus ex ipso distorto litterarum ductu, eum jam postremas paginas e memoria manu duntaxat palpante sine visus auxilio scripsisse. Aegritudinis itaque cum aetate ingravescente; nam senectus ipsa morbus erat, salutis suae semper studiosissimus die 26. Nov. hora 8. matutina, ut ad viam aeternitatis praemuniretur, primum domi suae poenitentiae, atque Eucharistiae sacramenta ex more Ecclesiae ejus addictissimus erat filius, reverenter suscepit, tum demum ad corporis curam conversus die 30. Novembris primum in vita sua sumit pro eversione medicum remedium a Gerardo Knot Benedictino propinatum. Condito jam prius Testamento, Bibliothecam suam vivens adhuc ultimo hoc in morbo tradidit Benedictinis in S. Monte Pannoniae servandam fere sine ullis conditionibus & onere, nisi quod ipsi ultro, ac benevole receperant. Primo itaque die 2. Decembris Astricæ Rimer Superior Residentiae Modrensis Ordinis S. Benedicti Gabrieli jam pridem intima conjunctus amicitia, Joannem Georg. Walter Pictorem aetate Svecum secum adduxit, qui Gabrielem hoc ultimum amicitiae argumentum amico negare nolentem, quod haecenus constanter declinabat, protinus Coerussa delineat, dein coloribus duplici exemplari, uno cum ipsa Bibliotheca ad Montem Pannoniae transferendo, quod deinde sublatis Benedictinis, persoluto pretio majori, sub hasta ablato, nobis cessit, atque Calcographo incidendas ac exprimendas effabre sumptibus nostris seri Gabrieli Leoni deservit, cui sequentem Epigraphicam subjecimus:

NOB. GABRIELI KOLIMOVICS SENQUICZIENSI,
 OB. HON. LITTERARUM. LOCO. NATALI ADSEKT,
 POST. FAT. GRAT. HOC. AMOR. ET PIET. MON.
 NOB. MART. GEORG. KOVACHICH SENQUICE.
 AMICO B. M. P. S. F. G.

Altero Exemplari ex originali hoc defuncto atque haeredibus pro memoria relicto idem Pictor Gabrielem cum omni vultus, habitusque similitudine probe expressit. Ferunt eum, cum Pictor delineatione occuparetur, comam in nodum religatam, & pro veteris gentis more ad sinistram temporum partem pendulam manu ostentasse; atque pictorem admonuisse: *dieß mir man nicht vergesseß, ne illius in pictura oblivisceretur*; ipse deinde sumto calamo sequentes voces schedulae pro pictore inscripsit: *Dessestar 1770. in Decembri*, quae postrema manus Kolinovicianae scriptura ad Calcem Voluminis, quae *vita & Gesta* ejusdem continentur inserta hodieque servatur. Die postea 5. Dec. idem Astricus Rimo: Bibliothecam Kolinoviciam evacuat, libros Cistis impositos Modram devehit curat inde ad Montem Pannoniae transfereandos, quibus die 8. Dec. & ultimum Opera Auctoris MSS. Volumen *Vitam & Gesta* illius complexum adjicitur. Ipse Astricus Gabrieli aegrotanti quoties domo abesse poterat, continuo affidebat, usque dum tandem die 21. Decembris Gabriel vitam, quam ad annum aetatis 73. duxit laboriosissimam probe ac pie clauderet.

Mortuo Benedictini Modrenses die 24. Dec. funus omni cum apparatu, quale Virum nobilem, egregie doctum, & tam actis, quam scriptis celebrem ac suum benefactorem meruisse existimabant, procurarunt, arma Nobilitatis familiae cum eo extinctae, patrio more depingi fecerunt, corpus exanime die 24. Dec. cum insolita vicinorum etiam frequentia in Crypta Ecclesiae condendum comitati sunt, & pro animae illius refrigerio tam post obitum statim quam delinceps suis temporibus complura Missae sacrificia celebranda decreverunt. Unus P. Astricus, quem superius memoravimus insignis, post fata etiam, illius, edidit constantis amicitiae documenta, nam extremum aegrotanti Gabrieli sua ex parte sponte promiserat, quamdiu viveret, quotidie se illius in Missae sacrificio memorem futurum, ac praeterea quovis mense unam sacram pro animae

illius oblaturam, quod se sancte observaturum esse, dein propria manu in *Vita & rebus* antepenultimo folio subscripsit.

Translata paulo post e Residentia Modrensi ad Montem Pannoniae Bibliotheca cum Regia Benefactoris, & quibusdam aliis rebus memorabilibus, vidua & filiae Gabrielis iniquo animo ferentes nil inde sibi obligasse, prope aerat, quin Monasterialitem intenderent, ad quam tamen redimendam, licet nihil tenerentur, considerata nihilominus tenui haeredum sorte, merita etiam demortui reputantes sponte 300 fl. praetendentibus exsolverunt Benedicini. Nam ipse Parochus Senquiciensis ejus temporis, quocum Gabrieli pertinacem controversiam intercessisse, alio loco referemus, ei reconciliatus, & agonizanti assistens, testatur se illum adussisse, ut pro haeredibus aliquod e Bibliotheca commodum adjiceret, sed a Gabriele apposita pedori manu sibi repositum: *Pater! in conscientia fateor, libros prolixos relinquere non possum, haecque ultima morientis fuisse verba, neque amplius locutum esse, sed post aliquot horas pie obiisse.*

Quemadmodum nullus amicorum, ac ne ipse quidem Kolinovics dubitabat se Bibliothecam suam Piaristis, quorum aliquando, licet brevi tempore sodalis fuerat, relinendum esse, ita multis etiam inexpectatum evenit, quod eam Benedicinis tradiderit, nos ipsi paucis ante obitum ejus annis, cum quereretur Piaristas non magnopere librorum suorum cupidus videri, variis illius hae de re meditationibus injeceramus Convidus Regii Tyrnaviensis mentionem, sed Gabriel reposuit, id sibi quoque jam in mente fuisse, neque penitus displicuisse, vereri tamen, ne quorum curae Convidus ille creditus fuerat, meliora, quasi juventuti minus necessaria, soligerent, & suis adjicerent, sibi vero absolutam esse voluntatem, ut quocumque sua suppellex librarum translata fuisset, neque discerpatur, sed nec aliis quidem immisceatur; ubi vero majorem rebus suis poterat sperare durabilitatem, quam in Monte Pan-

nonise apud Benedictinos, nisi horum, nulli prae-
vifa tam tempestivo supervenissent suprema fata,
quorum conversione secuta, universa litteraria su-
pellez una cum Bibliotheca Kolinoviciana ad Bi-
bliothecam publicam Regiae Universitatis Hungari-
cae Pestum translata est, ubi MSS. quidem Co-
belsii XIII. Voluminibus in forma folii compre-
hensa in sua servantur integritate Libri vero partim
facto selectu ceteris permixti, partim jam in pluri-
bus exemplaribus habiti, velut superflui licitationis
lege plus offerentibus venditi sunt.

Viduae se tribus filiabus, quae illi supervixe-
rant Kolinovics plus reliquit, quam ipse a patre
haereditatis adierit, fundos videlicet aeconomicos
in agris, vineis, faenetis, domo ipse curiali rari
Senquicziil, quam in Apay & quaedam mobilia,
nullis alioquin onerata debitis, ut adeo non laute
quidem, sed quod tamen sufficeret, haberent, quae
cum patre tenuiter vivere jam consueverant, menum
alioquin labore qualicumque cetera quaesiturae filiae,
quarum successionem testamento curata definivit pa-
ter, cujus Articulus 14. ita habet: „ Ubi quism-
„ piam filiarum morum in semine continget desi-
„ cere... in his; quae de melis nata est, mobili-
„ bus & immobilibus, Templum D. Annae Sacrum
„ (nimirum Senquicziense) succedet, & pecunia
„ pro ipsis deposita, erigendas in anteriore Templi
„ facie novae Turri applicabitur. “ quod ut certius
sit, Art. 15. Autographum suae ultimae volunta-
tis inter scripta ejusdem Ecclesiae voluit asservari,
ubi & re ipsa servatur. Loci nimirum natalis amant,
& Religioni sacere semper addictus, ornamento il-
lus, & gloriae Dei post fata etiam, quantum pos-
set, consultum voluit. Trium filiarum nata minima
in aetate, quae ad id optissima erat, vivente adhuc
sed frustra repugnante patre matrimonio juncta est,
duae seniores non nisi post obitum ejus circa 40.
aetatis annum jam constitutae maritos natae sunt,
quod is non nisi nobilibus eas jungi vellet, se prae-
terea severus pater filias, quamdiu in capillis et-

sent, omne virorum consortium vetaret. Vidua Juditha nata Pasmán anno 1783, die 14. Febr. aetatis 70. viduitatis 13. Senquicrii mortua, in novo Caemeterio in fine pagi superiore sepulta jacet, ut adeo Templi Senquicriensis Successio ex Testamento Gabrielis ultimi suae stirpis masculi furculi etiam post sexum feminei defectum non usque adeo remota esse videatur.

C A P U T I I .
M E M O R A B I L I A V I T A E G A B R I E L I ,
K O L I N O V I C S ,

IN Gabriele nostro singula peculiare aliquid habent, complexio corporis, mentis constitutio, moralis character, ingenii cultura, & quidquid in eo, sive hominem, sive civem, seu christianum, seu denique Litteratorem designabat, ita comparatum erat, ut aliquid singularitatis praeferreret.

Statura corporis gracilis ac teretis mediocrem excedebat, & ut minimum 5 4 pedes adaequabat; erectus usque ad senectutem incedebat, jam in vetate media exsucus ac macilentus; quamquam in infantia, pueritia & adolescentia valetudinis ambiguae, firmo tamen in virili, senilique aetate, duris, ac subinde violentis etiam commotionibus exercitae. Musculis tantum valebat, ut dextra quidem tota potate calamo serrata, laeva subinde duorum etiam centenariorum pondera citra nisum levaret, ossibus alioquin probe & provisus, & compactus. Agilitatem multis quidem exercuit, nunquam tamen choreas, minime smalum autem, vel in juvenute, cum sexu sequiore duxit, Oculis,

ut apud macilentos passim observatur, profundius immerfus, vidit acutissime, nunquam, ne in extrema quidem senectute vitro armatis, vel legebat, vel scribebat; licet posterioribus annis ad lumen candelae neutrum susciperet. Nunquam dente evulso, integros omnes in tumultum detulit, nunquam sanguis vena secta missus, ac ne medicina quidem, nisi paucis ante obitum diebus sumta. Caput aut reliquum corpus nunquam plumbo pulvillo acclinavit, sed ab anno 1715. pellem insartum segmentis pellionum constanter usurpabat, eodem anno & sedem ligneam curavit mollioridomi quidem nunquam infidebat, licet vitam, si nullus alius, sedentariam duceret, adultiore aetate non nisi pelle Cervina stramini injecta cubare solitus, simili, strato solitudinis suae inductus, atque ligneo cubo capiti subiecto aestivis diebus post meri diem incubantem ultimis etiam senilis vitae annis Gabrielem saepe ipsi vidimus & hoc situ jucunda cantare audivimus. Frigoris, aestusque patientissimus, juvenis rigidissima etiam hieme unica plerumque tegebatur tunicella, senex non nisi ad arcendas pluvias vel nives pallio usus. Pedibus plurimum valebat, quibus pleraque itinera, & quemadmodum anno 1740. calculavit, jam tum 450. milliaris emensus erat, ab his ne senex quidem abstinuit, Posonium vel Tyrnaviam nudis plerumque pedibus, quatuor horarum tempore profectus, desertente calceos filia, ut in urbe decorum obsequeret, quod illi septuagenario in itinere Posoniensi ob acriorem matut. nam pruina, segro corpore, aut plantis potius detracta cute decumbendi molestiam adtulit.

Edax adeo fuit, ut teralis aequipararetur, & proverbio apud vicinos locum faceret, saepe ob id inter amicos exspitatus, nullas tamen eo temperantior, dum abstinebat; nam anno duntaxat 1708. dimidio vernali jejuni tempore carnes manducare coactus, nunquam vel ante, vel post esurialibus diebus his vescobatur, postremis autem 17. aetatis annis domi quidem suae bubula perpetuo abstinuit;

liquoribus inebriantibus anno 1705; puer inestatur anno 1711. vini, anno vero 1718. Cerevisiae aliorumque omnium crapulam inducentium potuum usum semet sponte abdicavit, ab anno 1718. diebus Sabbathi abstinens jejunium adiecit, quod anno 1724. solo pane & aqua deinceps definiit, hacque ratione anno 1723. totum quadragesimale verni jejunii tempus transierat, alias vero istud ab anno 1716. non nisi unico cibo, ante horam quartam postmeridianam nunquam sumendo, minime vero aliquando repetendo exigere solebat, quod aliis quoque diebus, dum jejunaret, sancto observabat. Uvarum recentium avidissimus septemdecim postremis vitae annis rigidam servavit abstinens. Jejuniis diebus quod semper in pane & aqua exigere solitum esse diximus, panem cumprimis recenter coctum affectabat, ideo, dum ad templum domo proficisceretur, diligenter observabat, in qua domo pinseretur, quod, sensibus omnibus alioquin ad senectam usque integris servatis, ex odore vel eminus advertit, atque inde sibi, quantum satis, deferri curavit, sed populares hujus cupiditatis jam consulti, ultro etiam, si ipse non advertisset, obtulerunt.

Ingenium Gabrielis acre fuit & vivax memoria tam fidelis, ut libri cujusvis semel perlecti, quod intra triduum vel in vastioribus constantia effecit, argumentum probe comprehenderet, ac integros textus recitare posset. Moribus cetera, vultuque severus, inter amicos, ac imprimis conviva jovialis & facetus erat, ingentem anecdotorum copiam de illo servat vicinorum traditio, ad mensam non facile alter eo facundior, sed nec in edendo expeditior, & saepe inter amicos sermonibus ejus avidius intentos cibus patinam evacuavit, quam eum differentem edero coepisse crederent, unde saepe innocuorem fallum sumta materies, ut eum voracior nonnulli existimarent, quam esset; fuit tamen ille cum adhuc hospitalitatis genius, ut bona convivae oreis plurimum amaretur, praesertim, si facundia salibus condita, uti apud nostrum, acco-

deret. Ardens veritatis assertor tantam publice fidem nactus est, ut encomio: *Kolinovius* non mentitur, passim celebraretur, imo non gravius, ac ad oppositam falsitatem effervescentes, ut adeo ne juramentum quidem, nisi ubi lex exigit, ab eo deposcereur. In rebus propositis, promissis justis ac licitis constans firmus, & ad susceptiones quavis ad versus inexilis, non sine suo periculo publice dedit experimenta. *Lari capitis* ea propter appellatus, vehemens quidem cetera, sui tamen dominator arbitrarius appetitus suos sub se habebat, & dominabatur eis.

Talis erat Gabriel homo, talis civis, sed nec deterior Christianus legum omnium, quibus sponte semet etiam subiecerat, religiosissimus observator, non existimabat se proprio arbitrio rigorem solvere posse, augere vero quantum humana debilitas pateretur, studuit etiam; rigorem abstinentiae ac jejuniorum jam superius cum admiratione in eo vidimus, huic preces oriam, aliaque pietatis, & cultus divini exercitia sociabat; sacrum missae sacrificium, quamdiu viveret, nisi penitus impeditus nullo unquam die neglexit, quia ab anno 1707. aetatis fere decimo quotidianus ad aram sacerdotis minister, flexis plerumque genibus divinis intererat; praeter legalia vel statuta tempora festos B. V. dies pridiano jejunio recolebat, & postis coram sacro tribunali conscientiae noxis, pane coelesti fruebatur, ita & sui nominis patroni, & S. Alexii, cujus constantiam imitabatur, dies annuos recolebat. Domi matutinas & vespertinas preces flexis itidem in terra genibus persolvebat, quibus officia B. V. & S. Alexii quotidie addebat; mensam praemissa precibus accedebat, & subjectis deserebat, ad quam diebus festis & dominicis filio ex ordine Evangelium de tempore praelegere debebant, etiamsi quis peregrinus adesset, cui subinde suas animadvertiones adjecit, eadem filio & sacrarum concionum, quibus ipse semper intererat, argumenta summam referre debuerunt, quas a Catechista vel in tem-